

Nr 38.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder till stödjande av oljeväxt- samt lin- och hampodlingen m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(1:a avd.)

I årets statsverksproposition (IX H. T. p. 63) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Befrämjande av fröodlingen m. m.: Bidrag till stödjande av priset å hamphalm och linhalm för budgetåret 1948/49 beräkna ett reservationsanslag av 1 700 000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en till riksdagen den 5 mars 1948 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 179, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

1) medgiva, att stöd för odling av de i propositionen omförmälda kulturväxterna må ordnas i huvudsaklig överensstämmelse med av föredragande statsrådet uppdragna riktlinjer;

2) å riksstaten för budgetåret 1948/49 under nionde huvudtiteln anvisa dels till *Befrämjande av fröodlingen m. m.: Stödjande av odlingen av vissa kulturväxter* ett reservationsanslag av 9 000 kronor;

och dels till *Befrämjande av fröodlingen m. m.: Bidrag till stödjande av priset å linhalm och hamphalm* ett reservationsanslag av 1 700 000 kronor.

I samband härmed har utskottet till behandling förehåft två inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade likalydande motioner, nämligen I: 308 av herr *Heiding m. fl.* och II: 472 av herr *Svensson i Stenkyrka m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte befullmäktiga Kungl. Maj:t att medgiva avskrivning helt eller delvis av hampberedningsverkens lån ur hemslöjdsfonden.

Beträffande de skäl som anförts till stöd för motionerna får utskottet hänvisa till dessa.

I propositionen har gjorts följande

Sammanfattning.

Beträffande oljeväxterna föreslås även i år fastställande av vissa garantipriser. Tillika äskas ett belopp av 9 000 kronor för viss förädlings- och försöksverksamhet med dylika växter.

Till bidrag till stödjande av priset å linhalm av 1946 års och delvis 1945 års skörd begäres ett anslag av 1 000 000 kronor. I fråga om den inhemska

hampodlingen och hampberedningen uttalas, att denna verksamhet bör upprätthållas under budgetåret 1948/49 i samma utsträckning som hittills. I anslutning härtill föreslås, att till bidrag till stödjande av priset å hamp-halm av 1947 års skörd anvisas ett anslag av 700 000 kronor.

Slutligen föreslås, att ett garantipris fastställs å 1948 års odling av bruna bönor.

I. Åtgärder till stödjande av odling av oljeväxter.

Alltsedan år 1939 ha statsmakterna genom särskilda åtgärder lämnat stöd åt odlingen av oljeväxter. I fråga om de under tiden till och med år 1947 vidtagna stödåtgärderna torde få hänvisas till propositionerna nr 243/1939 L, IX H.T. 1940 p. 94, 132/1940 L, 29/1941, 345/1941, 177/1943, 199/1944, 50/1945, 108/1946 och 113/1947.

I skrivelse den 30 augusti 1947 har *lantbruksstyrelsen* i samband med äskande av medel till bidrag till Sveriges utsädesförening hemställt om anvisande av ett belopp av 13 000 kronor för fortsättande av föreningens förädlingsarbeten med oljeväxter m. m.

Tillika har *Algot Holmberg & Söner aktiebolag* i skrivelse den 21 augusti 1947 hemställt om statsbidrag med 25 000 kronor för fullföljande under år 1948 av bolagets förädlingsarbeten med sojaväxter. Över framställningen ha *lantbruksstyrelsen* och *statens livsmedelskommission* den 30 september 1947 avgivit gemensamt utlåtande och däri förordat statsbidrag till bolaget med 15 000 kronor.

I skrivelse den 10 februari 1948 har *statens livsmedelskommission* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att dels godkänna av kommissionen framlagd plan för stödjande av oljeväxtodlingen under år 1948/49, dels bemyndiga Kungl. Maj:t att fastställa garantipriser på oljeväxter i huvudsaklig överensstämmelse med vad kommissionen i skrivelsen föreslagit, dels medgiva att förefintlig behållning av omkring 27 000 kronor å reservationsanslaget till Befrämjande av fröodlingen m. m.: Stödjande av odlingen av vissa kulturväxter finge disponeras för budgetåret 1948/49, dels ock för samma ändamål anvisa ett belopp av ytterligare 6 000 kronor. Av de äskade medlen, tillhoppa omkring 33 000 kronor, ha avsetts 18 000 kronor för bestridande av kostnaderna för av Sveriges utsädesförening bedrivna förädlingsarbeten och försök med oljeväxter m. m. samt 15 000 kronor för fullföljande av *Algot Holmberg & söner aktiebolags* förädlingsverksamhet med sojaväxter. Vid kommissionens framställning funnos fogade dels en inom kommissionen upprättad promemoria angående kostnaderna för framställning av olja ur svenskt oljeväxtfrö, dels ock en skrivelse till kommissionen från *statens industrikommission*, däri industrikommissionen uttalat sig för en oljelinodling år 1948 på minst 20 000 hektar. *Statens priskontrollnämnd*

har under hand meddelat, att nämnden icke hade något att erinra mot livsmedelskommissionens förevarande framställning.

Beträffande det närmare innehållet i livsmedelskommissionens skrivelse den 10 februari 1948 och de därvid fogade promemoriorna torde få hänvisas till propositionen nr 179/1948 s. 4—8.

I skrivelse den 11 juni 1947 har *överrevisionen för krisförvaltningen* förklarat sig anse det kunna ifrågasättas, huruvida icke riktlinjer borde uppdragas rörande den storlek som vid kommande uppgörelser mellan livsmedelskommissionen och Sveriges oljeväxtodlares centralförening borde eftersträvas i fråga om den i föreningens verksamhet uppkomna clearingfonden. Vid skrivelsen har bl. a. fogats en till överrevisionen ställd skrivelse från *statens livsmedelskommission*. I sistnämnda skrivelse har kommissionen anfört, att kommissionen vid överläggningar med centralföreningen ifrågasatt att clearingfonden, som beräknats per den 31 maj 1946 ha uppgått till 2 540 000 kronor, i 1947 års avtal mellan kommissionen och föreningen skulle maximeras till 3 000 000 kronor men att kommissionen funnit sig icke böra vidhålla att i avtalet skulle intagas en bestämmelse om maximering av fonden.

Statskontoret har i remissutlåtande den 8 augusti 1947 anfört, att statskontoret i likhet med livsmedelskommissionen ansåge mindre lämpligt att i en affärsmässigt bedriven verksamhet reglera överskottet genom maximeringsbestämmelser, som skulle motverka företagarens intresse av att söka ernå bästa möjliga ekonomiska resultat. Därest överskottet med nuvarande ersättningsgrunder kommit att uppgå till högre belopp än som avsetts eller befundes erforderligt för fullföljande av det med clearingfonden angivna syftet, borde enligt ämbetsverkets mening en justering av dessa grunder ske i kommande avtal, lämpligen genom sänkning av ersättningen till centralföreningen per kilogram frömängd.

II. Åtgärder för stödjande av odling av bruna bönor.

Vid 1940 års lagtima riksdag (prop. nr 132; r. skr. nr 171) beslöts att odlingen av bruna bönor under år 1940 skulle stödjas genom s. k. kontraktsodlingar. Under år 1941 erhöll odlingen av bruna bönor icke stöd i annan form än att införseln reglerades i anslutning till produktionskostnaderna. För stödjande av ifrågavarande odling under åren 1942—1944 fastställdes (prop. nr 138/1942, 177/1943 och 199/1944; r. skr. nr 158/1942, 177/1943 och 173/1944) ett inlösningspris av 90 kronor per deciton. Detta pris sänktes beträffande 1945 års odling till 85 kronor per deciton. Däremot fastställdes icke några inlösningspriser för 1946 och 1947 års odlingar av bruna bönor.

I skrivelse den 10 februari 1948 har *statens livsmedelskommission* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen begära bemyndigande att för stödjande under år 1948 av odlingen av bruna bönor fastställa ett garantipris för dessa av 1 krona 10 öre per kilogram.

Beträffande det närmare innehållet i livsmedelskommissionens sistnämnda skrivelse hänvisas till propositionen nr 179/1948 s. 9—10.

Statens priskontrollnämnd har förklarat sig icke ha något att erinra mot kommissionens förevarande hemställan.

III. Åtgärder för stödjande av odlingen av lin och hampa.

Alltsedan år 1940 ha statsmakterna genom särskilda åtgärder lämnat stöd åt odlingen av lin och hampa. Detta stöd har i huvudsak utgått i form av bidrag och lån till uppförande av lin- och hampberedningsanstalter, varjämte prisgarantier lämnats odlarna av ifrågavarande växtslag. Beträffande den närmare utformningen av stödåtgärderna under tiden till och med budgetåret 1947/48 torde få hänvisas till propositionerna nr 132/1940 L, 51/1940 U, 333/1941, 1/1942 (kapitalbudgeten, bil. 7, p. 21), 2, 176 och 344/1943, 103/1944, 201/1945, 108 och 311/1946 samt 113/1947.

I skrivelse den 30 augusti 1947 har *lantbruksstyrelsen*, med överlämnande av en den 13 juni 1947 dagtecknad framställning i ämnet från statens linnämnd, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte dels föreslå riksdagen att till bidrag till stödjande av priset å hamphalm och linhalm för budgetåret 1948/49 anvisa ett reservationsanslag av 1 700 000 kronor, varav 700 000 kronor såvitt avser hamphalm och 1 000 000 kronor såvitt gäller linhalm, dels ock hos riksdagen anhålla om bemyndigande att successivt i den mån hampberedningsverken beviljade hampberedningslån förfalla till återbetalning medgiva befrielse från erläggande av amortering ävensom ränta å sagda lån. Över framställningen har statskontoret den 6 oktober 1947 avgivit utlåtande.

I framställningar den 28 juli respektive den 27 september 1947 från Aktiebolaget hampberedning, Visby, och Sveriges hampodlareförening u. p. a., Katrineholm, har hemställts, av *Aktiebolaget hampberedning* att å bolagets lån ur hemslöjdslånefonden, tillhopa å 1 966 900 kronor, ett belopp av 946 900 kronor jämte å hela lånesumman till och med den 31 december 1947 upplupen ränta måtte avskrivas ävensom att återstående skuldbelopp av 1 020 000 kronor från och med den 1 januari 1948 skulle överföras till ett nytt lån löpande med ränta från och med sistnämnda dag och avsett att amorteras under åren 1948—1950, samt av *Sveriges hampodlareförening u. p. a* att till föreningen utlämnade lån från hemslöjdslånefonden å sammanlagt 1 857 250 kronor måtte successivt avskrivas samt föreningen medgivas befrielse från erläggande av på lånen löpande räntor.

I fråga om det närmare innehållet i förenämnda framställningar och däröver avgivna yttranden torde få hänvisas till propositionen nr 179/1948 s. 11—14.

IV. Föredraganden.

Föredraganden, statsrådet Sträng, har i ärenden anfört och föreslagit följande.

»Såsom framgår av vad livsmedelskommissionen anfört torde man icke heller under år 1948 kunna räkna med en import av matfett och linolja i sådan omfattning, att landets behov av dessa produkter kan tillgodoses. Det synes därför erforderligt att även under år 1948 en inhemsk odling av oljeväxter kommer till stånd i icke obetydlig utsträckning. En förutsättning för att detta skall bli möjligt torde emellertid vara, att statsmakterna liksom hittills under krisåren vidtaga åtgärder till stödjande av ifrågavarande odling. Härvid synes lämpligt, att dess stödåtgärder givas i huvudsak samma utformning som förut kommit till användning. Sålunda bör i fråga om den odling, som kommer till stånd under år 1948, garanteras ett visst pris per kilogram vårödlad oljeväxtfrö, medan beträffande höstraps och höstrybs av 1949 års skörd bör fastställas ett högsta garantipris. Däremot synes — i likhet med föregående år — något garantipris icke behöva fastställas å hampfrö av 1948 års skörd. Med hänsyn till de senare årens tillbakagång av odlingen av vallmo torde, såsom livsmedelskommissionen uttalat, ej heller vara erforderligt att för år 1948 fastställa garantipris å frö av denna växt.

Livsmedelskommissionens förslag till garantipriser för år 1948 innefattar i fråga om vårsådda oljeväxter en prishöjning i förhållande till år 1947 såvitt avser vörraps och oljelin. Häremot har jag icke något att erinra med hänsyn till att denna prishöjning torde vara nödvändig för att odlingen av nämnda växter skall nå önskvärd omfattning. Då jag även i övrigt i huvudsak kan ansluta mig till vad kommissionen föreslagit, torde garantipriserna per kilogram vårsått till oljefabrikerna levererat frö med 9 procent vattenhalt alltså böra fastställas till 1 krona 6 öre för frö av vörraps, 90 öre för frö av vitsenap, 95 öre för frö av fiskebysenap och 98 öre för linfrö. Enligt vad kommissionen anfört skulle odlarna vid nämnda garantipriser kunna för frö med 18 procent vattenhalt påräkna en ersättning av respektive 90, 78, 83 och 85 öre per kilogram frö, vilket överstiger samma ersättning för innevarande produktionsår med respektive 5, 3, 3 och 8 öre. Garantipriset för frö av höstraps och höstrybs av 1949 års skörd synes i likhet med vad som fastställts för 1948 års skörd icke böra överstiga 1 krona 6 öre per kilogram. Härjämte torde livsmedelskommissionen för att eventuellt uppkommande överskottspartier av såväl vallmofrö som hampfrö skola kunna tillgodogöras för oljeutvinning böra äga befogenhet att föranstalta om inlösen av dessa fröslag till priser, som avvägas med hänsyn till oljehalten. Enahanda befogenhet bör tillkomma kommissionen även beträffande andra oljehaltiga fröslag, till exempel solros, soja, crambe, lindådra med flera. Hinder torde emellertid icke böra möta mot att i fråga om icke kontraktsodlade fröpartier fastställas inlösningspriser, vilka understiga de priser,

som i anslutning till vad jag i det föregående förordat böra utgå till kontraktsodlare.

Organisationen av odlingen av de egentliga oljeväxterna synes jämväl under det kommande produktionsåret böra handhas av Sveriges oljeväxtodlars centralförening. I detta sammanhang har såsom av det förut anförda framgår överrevisionen för krisförvaltningen ifrågasatt, att den i centralföreningens verksamhet uppkomna clearingfonden vid kommande avtal mellan livsmedelskommissionen och föreningen skulle maximeras till sitt belopp med hänsyn till att fonden numera nått sådan storlek att den borde kunna fylla sin huvuduppgift, nämligen att utjämna uppkommande underskott i föreningens förevarande verksamhet. Emellertid är jag för min del i likhet med livsmedelskommissionen och statskontoret av den uppfattningen, att det knappast torde vara lämpligt att utfärda en föreskrift av sådan innebörd. I varje fall torde för närvarande så icke böra ske. Vad angår organisationen av odlingen av spånadslin synes denna jämväl under nästa produktionsår böra ombesörjas av linberedningssammanslutningarna samt Riksförbundet lin och hampa.

Även för nästa budgetår torde medel böra ställas till förfogande för den av Sveriges utsädesförening och Algot Holmberg & söner aktiebolag bedrivna förädlings- och försöksverksamheten med oljeväxter. Härvid synes för utsädesföreningen böra avses ett oförändrat anslag av 18 000 kronor, då såsom vid behandlingen i årets statsverksproposition (p. 64) av frågan om anslag till utsädesföreningen uttalats någon ny assistenttjänst å avdelningen för oljeväxter icke för närvarande ansetts böra inrättas. Däremot torde med hänsyn till de ökade arbetskostnaderna anslaget till Algot Holmberg & söner aktiebolag böra uppräknas med 3 000 kronor till 18 000 kronor. För ifrågavarande verksamhet skulle alltså för nästa budgetår erfordras tillhoppa ($18\ 000 + 18\ 000 =$) 36 000 kronor. Då emellertid enligt vad livsmedelskommissionen upplyst av de under tidigare budgetår för ändamålet anvisade medlen en behållning av omkring 27 000 kronor kan beräknas återstå vid utgången av innevarande budgetår, synes för nästa budgetår erfordras en medelsanvisning av endast 9 000 kronor.

De förluster, som kunna komma att uppstå i anslutning till 1948 års oljeväxtodling, böra liksom fallet varit under år 1947 täckas med anlåtande av livsmedelskommissionens clearingkassa för fettvaror. Clearingkassans medel torde även i den mån så prövas erforderligt få tagas i anspråk för utlämnande av förskott till inlösen av oljeväxtfrö.

Bemyndigande torde böra inhämtas av riksdagen att vidtaga åtgärder för stödjande av odlingen av här ifrågavarande kulturväxter i huvudsaklig överensstämmelse med vad jag nu förordat. Jag förutsätter, att, därest några större förskjutningar i försörjningsläget skulle inträffa, Kungl. Maj:t må äga befogenhet att vidtaga erforderliga jämkningar i stödåtgärderna.

Under de senaste åren torde såsom livsmedelskommissionen framhållit odlingen av bruna bönor i landet ha gått tillbaka. Då härtill kommer att

importmöjligheterna för närvarande måste bedömas såsom ganska ovissa, anser jag i likhet med livsmedelskommissionen med hänsyn till bruna börnornas betydelse ur folkförsörjningssynpunkt önskvärt att en ökning av den inhemska odlingen av denna kulturväxt om möjligt kommer till stånd. Såsom livsmedelskommissionen anfört torde säkraste sättet att åstadkomma detta vara att fastställa ett skäligt garantipris å 1948 års skörd av bruna bönor. I anslutning till vad livsmedelskommissionen föreslagit förordar jag att garantipriset bestämmes till 1 krona 10 öre per kilogram. Kungl. Maj:t torde dock böra äga befogenhet att justera nämnda garantipris, därest så skulle visa sig erforderligt med hänsyn till ökning eller minskning i produktionskostnaderna. Liksom tidigare bör ett eventuellt inlösningsförfarande med avseende å bruna bönor handhas av Svenska spannmålsaktiebolaget.

Enligt vad statens linnämnd framhållit blev kvaliteten på 1946 års linskörd mycket låg på grund av angrepp från skadeinsekter under sommaren samt regn under bärgningstiden. Följden härav torde bliva, att flertalet av landets sex linodlareföreningar, nämligen Östra Götalands, Mellersta Sveriges och Uppsala—Stockholms linodlareföreningar samt Föreningen Norrlandslin, komma att redovisa förluster å rörelsen under verksamhetsåret 1946/47. Med hänsyn härtill har linnämnden hemställt, att såsom statsbidrag till stödjande av priset å linhalm av 1946 års skörd — såvitt angår Föreningen Norrlandslin dessutom delvis av 1945 års skörd — måtte anvisas ett belopp av 1 000 000 kronor. Då denna anslagsberäkning synes stå i överensstämmelse med den statsgaranti som lämnats linodlarna, tillstyrker jag att ett belopp av nämnda storlek äskas för ändamålet.

Vad härefter angår den inhemska hampodlingen och hampberedningen torde denna verksamhet av samma skäl som jag närmare utvecklade i propositionen nr 113/1947 böra upprätthållas även under nästkommande budgetår i samma utsträckning som hittills skett. Definitiv ståndpunkt till frågan om verksamhetens framtida omfattning i landet synes sålunda icke heller nu böra tagas. En förutsättning för en fortsatt hampodling och hampberedning under budgetåret 1948/49 torde vara, att statsmakterna jämväl under nämnda budgetår giva sitt stöd åt hampberedningsföretagen. Detta stöd torde böra lämnas på samma sätt som för innevarande budgetår eller i form av odlingsbidrag och anstånd med erläggande av under budgetåret förfallande amorteringar och räntor å erhållna hampberedningslån.

Jag är sålunda icke beredd att nu tillstyrka de av hampberedningsföretagen gjorda framställningarna om avskrivning helt eller delvis av de företagen lämnade lånen från hemslöjdlånefonden utan torde detta spörsmål enligt min mening böra upptagas till prövning först i samband med att frågan om den inhemska hampodlingens och hampberedningens framtida omfattning slutligt avgöres. Såsom livsmedelskommissionen framhållit torde detta icke behöva medföra att Aktiebolaget hampberedning nödgas träda i likvidation, därest kronan beträffande den del av lånet, som bolaget begärt få avskriva, förklarar dels att lånet icke, vare sig beträffande kapital eller

ränta, kommer att göras gällande förrän i samband med likvidation av bolaget, och dels att lånet vid likvidationen skall ha sämre rätt än övriga nu gällande fordringar hos bolaget. Därest riksdagen icke har något att erinra däremot, torde därför vid behov en förklaring av nämnda innehåll få utfärdas.

Enligt verkställda beräkningar skulle för stödjan­de av priset å hamp­halm av 1947 års skörd kunna utgå bidrag med 700 000 kronor. Då dessa beräkningar torde böra godtagas, anser jag mig böra förorda att ett belopp av nämnda storlek äskas för ändamålet. I anslutning härtill och med beaktande av vad jag i det föregående förordat beträffande stöd åt linodlingen tillstyrker jag, att å riksstaten för budgetåret 1948/49 under anslags­titeln Befrämjande av fröodlingen m. m.: Bidrag till stödjan­de av priset å linhalm och hamphalm uppföres ett reservationsanslag av (1 000 000 + 700 000 =) 1 700 000 kronor. Det torde få ankomma å Kungl. Maj:t att med­dela närmare föreskrifter rörande anslagets disposition.

Därest så skulle befinnas nödvändigt för hamperedningsföretagens be­drivande under nästkommande budgetår, torde dessa böra kunna medgivas anstånd med erläggande av intill den 1 juli 1949 förfallande amorteringar och räntor å erhållna hamperedningslån, ehuru fortsatt amortering enligt hittillsvarande plan utgjort förutsättningen för fastställandet av de förut omförmälda odlingsbidragen.»

Utskottet.

Kungl. Maj:ts förevarande proposition innehåller förslag till fortsatt stöd åt oljeväxt- samt lin- och hampodlingen ävensom återupptagande av tidigare stöd åt odlingen av bruna bönor. Med hänsyn till rådande försörjningsläge finner utskottet de föreslagna stödåtgärderna väl avvägda.

Vad särskilt gäller hampodlingen har föredragande statsrådet ansett defi­nitiv ståndpunkt till frågan om denna verksamhets framtida omfattning icke för närvarande böra tagas och i anslutning därtill förklarat sig icke vara be­redd att nu tillstyrka av hamperedningsföretagen gjorda framställningar om avskrivning helt eller delvis av företagen lämnade lån från hemslöjds­lånefonden. I de likalydande motionerna I: 308 och II: 472, vari hemställts, att riksdagen måtte befullmäktiga Kungl. Maj:t att medgiva avskrivning i enlighet med hamperedningsverkens framställningar, ha särskilt för de got­ländska hampodlarnas del framhållits olägenheterna av att definitiv ställ­ning icke nu tages till frågan om lånens avskrivning. Av i motionerna fö­rekommade uppgifter om skördeutfallet framgår, att lönsamheten av hamp­odlingen på Gotland under de senaste åren varit tillfredsställande. Det sy­nes därför utskottet, att ytterligare något uppskov med frågans avgörande icke bör medföra olägenhet från den i motionerna anförda kreditbehovs­synpunkten. På grund härav och då det kan antagas, att frågan om hamp­odlingens ordnande i framtiden kommer under bedömande vid nästa års

riksdag, ansluter sig utskottet till föredragande statsrådets mening, att avgörandet av frågan om avskrivning av här berörda lån icke bör föregripas genom sådant beslut som motionerna avse. Därest, innan frågan om hampodlingens framtida ordnande slutligen prövats, för tryggande av de ekonomiska förutsättningarna för hampodlingen så finnes erforderligt, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att, i förekommande fall efter verkställd utredning, för riksdagen framlägga förslag till avskrivning å erhållet lån.

Mot Kungl. Maj:ts anslagsberäkningar för de i propositionen avsedda ändamålen har utskottet icke något att erinra.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

A. att riksdagen må

1) medgiva, att stöd för odling av ifrågavarande kulturväxter må ordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de i statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för den 5 mars 1948 uppdragna riktlinjerna;

2) å riksstaten för budgetåret 1948/49 under nionde huvudtiteln anvisa

a) till *Befrämjande av fröodlingen m. m.: Stödjande av odlingen av vissa kulturväxter ett reservationsanslag av 9 000 kronor;*

b) till *Befrämjande av fröodlingen m. m.: Bidrag till stödjande av priset å lindhalm och hamphalm ett reservationsanslag av 1 700 000 kronor;*

B. att motionerna I: 308 och II: 472 icke må föranleda någon riksdagens särskilda åtgärd.

Stockholm den 3 juni 1948.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Tjällgren, Anderberg, Näslund, Hjalmar Nilsson, Svedberg, Jonsson, Isaksson och Hugo Sundberg; samt

från andra kammaren: herrar Andersson i Löbbo, Andersson i Tungelsta, Ericsson i Sörsjön, Andersson i Surahammar, Jacobson i Vilhelmina, Svensson i Vä, Stattin och Utbult.